

בע"ח (ירושלים) 191-12-16 - לירז סעדון נ' מדינת ישראל

בע"ח (ירושלים) 191-12-16 - לירז סעדון נ' מדינת ישראל ירושלים

בע"ח (ירושלים) 191-12-16

לירז סעדון

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[01.02.2017]

כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי

החלטה

בפני בקשת ב"כ המבקש להורות למאשימה להעביר חומר חקירה לפי סעיף 74(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח

חדש), התמ"ב-1982 או להמציא מסמכים לפי סעיף 108 לחוק.

כנגד המבקש הוגש כתב אישור המייחס לו נהיגה בשכרות לאחר שבבדיקת שתן שביצע נמצא תוצר חילוף חומרים של קוקאין.

לטענת הנאשם מאז שנעצר והוגש נגדו כתב אישום נעצר פעמיים נוספות ביצע שתי בדיקות שתן לגילוי סמים אשר נמצאו נקיות.

ב"כ הנאשם בקש לקבל לידיו את תוצאות בדיקות השתן כיון שיש בהם לטענתו, כדי להוכיח שהוא אינו משתמש בסמים.

ב"כ המאשימה אשרה כי ברשותה שתי בדיקות שתן שביצע הנאשם מיום 3.5.16 ומיום 17.7.16 אך סירבה למסור אותם לנאשם כיון שלטענתה אין מדובר בחומר חקירה בתיק זה ולנוכח העובדה שהמבקש לא נימק כיצד עשויות הבדיקות לסייע בהגנת הנאשם.

עיון

חומר חקירה ייחשב לכזה כל עוד מדובר בחומר או מידע קונקרטי הרלוונטי לליבת האישום במישורין או בעקיפין, המצוי בידי התביעה או שהיא יכולה להשיגו ללא קושי רב והיכול לסייע בהגנת הנאשם.

זאת להבדיל מחומר כללי בלתי ממוקד המהווה "מסע דיג" שנועד לאתר מידע או כשל שיתכן ועשויים להואיל להגנת הנאשם.

בבש"פ 7064/08 מדינת ישראל נ' ברקו, לא פורסם (מיום 13.8.09), תומצתה ההלכה הנוגעת לשאלה מהו חומר חקירה?

"המבחן שהתווה בית המשפט לפרשנות המונח "חומר חקירה" הוא "מבחן הרלוונטיות" של החומר לאישום, ולפיו נאשם רשאי לעיין בכל "חומר רלוונטי לאישום הפלילי שנאסף על-ידי המשטרה במהלך החקירה" (עניין מסארווה, 381). המבחן המיושם לעניין הרלוונטיות הוא מבחן רחב והחומר הרלוונטי לאישום כולל "גם ראיות השייכות באופן הגיוני לפריפריה של האישום" (בג"ץ 85/233 אל הוזייל נ' משטרת ישראל, פ"ד לט(4) 124, 129 (1985) (להלן: עניין אל הוזייל)), דהיינו "...כל ראיה, העשויה להיות רלוונטית לשאלות העומדות להכרעה במשפט, במישרין או בעקיפין, בין שהיא תומכת בגרסת התביעה ובין שהיא לכאורה עומדת בסתירה לה, ובין שהיא נראית ניטרלית לגבי השאלות השנויות במחלוקת".....

בעניין זאבי נתחדדה האבחנה בין "חומר חקירה" שיש להעמיד לעיון הנאשם ובין יתר החומר שנצבר במהלך החקירה. נפסק, כי "חומר החקירה" שיועמד לעיון הנאשם כולל את חומר הראיות שהינו "הגרעין הקשה" של התשתית הראייתית לביסוס האישום וכן כל חומר אחר העשוי להיות רלוונטי למשפט ולהגנת הנאשם, במישרין או בעקיפין. אשר לחומר נוסף שנאסף או נרשם על ידי הרשות החוקרת ואינו מהווה "חומר חקירה" במובן האמור אף שיש לו נגיעה לאישום, רשאי הנאשם לקבל פירוט אודות קיומו ברשימה, כהוראת סעיף 74(א) סיפא לחוק סדר הדין הפלילי. זאת, על מנת לאפשר לנאשם לבקר את המיון והסיווג שנעשו בידי רשויות אכיפת החוק וכן על מנת ליתן בידי גורמי התביעה כלי בקרה יעיל לגבי כלל החומר שנצבר בתיק המשטרה. לעומת זאת, חומר שהרשות החוקרת נתקלה בו באקראי ואין לו כל קשר לחשדות נשוא האישום, אינו בא בגדרו של סעיף 74(א) לחוק סדר הדין הפלילי (ראו עניין זאבי, פסקה 15; וראו גם: בבש"פ 3823/06 ממנ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (5.6.2006); בבש"פ 10804/08 בופמן נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 16.2.2009)).

לנאשם מיוחסת עבירה של נהיגה בשכרות על פי בדיקת שתן. בדיקות השתן הנוספות לאיתור סמים על אף שאין הן קשורות לאישום עצמו במישרין הן עשויות לסייע לנאשם לבסס טענתו כי אינו משתמש בסמים.

סוגיית השימוש בסמים נמצאת בליבת האישום. מדובר במידע קונקרטי שיש לו נגיעה לאישום, המצוי בידי המאשימה ומסירתו אינה מטילה עליה נטל כלשהו.

אשר על כן אני מורה למשיבה להעביר לידי ב"כ הנאשם את שתי תוצאות בדיקות השתן שבוצעו ביום 3.5.16 וביום 17.7.16 בהקדם האפשרי ולא יאוחר מיום 10.2.17.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ה' שבט תשע"ז, 01 פברואר 2017, בהעדר הצדדים.